

opusdei.org

Paavst Frantsiskuse kiri õnnis Álvaro del Portillo kohta

Paavst Frantsiskuse kiri Mons.
Javier Echevarríaale, Opus Dei
piiskop prelaat

11.10.2014

Kallis vend:

Jumala Sulase Álvaro del Portillo
õndsakskuulutamine, kes oli püha
Josemaría Escrivá ustav kaastööline
ja esimene järeltulija *Opus Dei*
eesotsas, tähendab kõigile selle
Prelatuuri liikmetele erilist rõõmu,

nagu Sinulegi, kes sa nii pikka aega olid tunnistajaks tema armastusele Jumala ja teiste inimeste vastu, tema ustavusele Kiriku vastu ja oma kutsumusele. Ka mina tahan ennast ühendada teie rõõmuga ning tänada Jumalat, et ta kaunistab Kiriku nagu oma laste pühadusega.

Tema õndsakskuulutamine leiab aset Madriidis - linnas, kus ta sündis ning veetis oma lapsepõlve ning noorusaastad, mille jooksul tema olemasolu kujunes perekondliku elu lihtsuses, sõpruses ja teiste teenimises, nagu siis, kui ta käis äärelinnades kaasa aitamas nii paljude abivajavate inimeste inimlikule ja kristlikule koolitusele. Ning just seal leidis aset sündmus, mis määras tema edasise elutee rütmi: kohtumine püha Josemaríaga, kellelt ta õppis armuma iga päev ikka rohkem Kristusesse. Jah, armuma Kristusesse. See on pühaduse tee, mida peavad käima kõik kristlased:

laskma Jumalal ennast armastada, avama oma süda Tema armastusele ning lubama, et Tema oleks see, kes juhib meie elu.

Mulle meeldib tuletada meelde seda lühipalvet, mida Jumala Sulane tavatses sageli korrata, eriti perekondlikel tähistamistel ja juubelitel: "Aitäh, anna andeks, aita mind rohkem!". Need on sõnad, mis toovad meid lähemale tema siseelu reaalsusele ja tema suhtlemisele Jumalaga ning mis võivad meid aidata, et anda uut hoogu oma kristlikule elule.

Kõigepealt, *aitäh*. See on vahetu ja spontaanne reaktsioon, mida hing tunneb Jumala headuse ees. See ei saaks olla teistmoodi. Tema jõuab alati meist ette. Ükskõik, kui palju me ka ei pingutaks, on tema armastus ikkagi ees, see puudutab ja paitab meid esimesena, see edestab meid. Álvaro del Portillo oli teadlik nendest

paljudest andidest, mida Jumal oli talle andnud, ning ta tänas Jumalat selle isaliku armastuse väljenduse eest. Aga ta ei piirdunud ainult sellega; Jumala armastuse äratundmine äratas tema südames soovi järgida Teda veel suurema andumuse ja suuremeelsusega ning elama oma elu alandlikult teisi teenides. Eriti märgatav oli tema armastus Kiriku, Kristuse kaasa vastu, keda ta teenis südamega, mis oli vaba ilmalikest huvidest ja kaugel lahkarvamustest, mis oskas kõiki vastu võtta ning mis otsis teistes alati head, seda, mis ühendab ja mis ehitab üles. Ta ei kaevelnud kunagi ega kritiseerinud, isegi mitte eriliselt rasketel hetkedel, vaid vastas alati palvega, andeksandmisega, mõistmisega, siira armastusega, nagu ta oli püha Josemaríalt õppinud.

Anna andeks. Sageli tunnistas ta, et näeb ennast Jumala ees kui tühjade kätega, suutmata vastata sellisele

suuremeelsusele. Aga inimliku viletsuse tunnistamine ei ole lootusetuse vili, vaid hoopis enese jätmine usalduslikult Jumala hoolde, kes on Isa. See tähendab enese avamist Tema halastusele, Tema armastusele, mis on võimeline meie elu uueks tegema. See on armastus, mis ei alanda ega uputa süüd merre, vaid embab meid, tõstab meid üles ning paneb meid kõndima edasi suurema kindluse ja rõõmuga. Jumala Sulane Álvaro oli teadlik meie vajadusest Jumaliku halastuse järele ning pühendas palju oma energiat innustamaks neid inimesi, kellega ta läbi käis, lähenema pihisakramendile, mis on ka rõõmu sakrament. Kui oluline on tunda Jumala armastuse õrnust ja avastada, et on ikka veel aega armastamiseks.

Aita mind rohkem. Jah, Jumal ei hülga meid kunagi, Ta on alati meie kõrval, kõnnib koos meiega ning ootab meilt iga päev uut armastust.

Tema armust pole meil puudust ning
Tema abiga saame viia Tema nime
tervele maailmale. Uue Õndsas
südames tuksus soov viia Hea Uudis
kõikidele südametele. Nii käis ta läbi
mitmeid riike, innustades mitmeid
evangeliseerimise projekte, laskmata
raskustel end peatada ning
tegutsedes armastusest Jumala ja
inimeste vastu. See, kes on
keskendunud Jumalale, oskab olla
väga lähedal inimestele. Esimene
tingimus kuulutamaks neile Kristust,
on neid armastada, sest Kristus on
neid juba enne armastanud. On vaja
ületada oma egoism ja mugavus ning
minna vastu meie vendadele-
õdedele. Seal ootab meid Jumal. Me
ei saa jätta usu andi ainult iseendale,
sest see on and, mille me oleme
saanud selleks, et seda edasi anda ja
jagada teistega.

Aitäh, anna andeks, aita mind!
Nendes sõnades väljendub ühe
Jumalale keskendunud elu pingutus.

Sellise inimese elu, keda on puudutanud kõige suurem Armastus ning kes elab täielikult sellest armastusest. Sellise inimese elu, kes hoolimata oma nõrkustest ja inimlikest piirangutest usaldab Jumala halastust ning tahab, et kõik inimesed, tema vennad ja õed, ka seda kogeksid.

Kallis vend, õnnis Álvaro del Portillo edastab meile väga selge sõnumi, ta ütleb meile, et me usaldaksime Issandat, et tema on meie vend, meie sõber, kes kunagi meid ei peta ning kes on alati meie kõrval. Ta innustab meid, et me ei kardaks minna vastuoolu ning kannatada Evangeeliumi kuulutamise eest. Lisaks sellele õpetab ta meile, et oma elu lihtsuses ja igapäevasuses võime leida kindla pühaduse tee.

Ma palun kõiki Prelatuuri liikmeid, preestreid ja ilmikuid, nii nagu kõiki neidki, kes osalevad Prelatuuri

tegevustes, et nad palvetaksid minu eest, samas kui ma annan neile oma Apostelliku Õnnistuse.

Et Jeesus teid õnnistaks ja et Püha Maarja teid hoiaks.

Vennalikult,

Frantsiskus

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/27-septiembre-carta-del-
papa-francisco/](https://opusdei.org/et-ee/article/27-septiembre-carta-del-papa-francisco/) (31.03.2026)